

تدریس مبتنی بر رویکرد سازنده گرایی: یک شیوه مناسب آموزش در کارورزی و کارآموزی دانشجویان مامایی

محمد رضا نیلی احمد آبادی^۱، فریده مصطفی زاده^۲

^۱ دانشیار، عضو هیئت علمی گروه تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران.

^۲ مربی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل - دانشجوی دکتری تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران.

چکیده

یکی از مهم‌ترین کارکردهای ضروری و مهم در آموزش گروه پزشکی آموزش و یاد دادن و منتقل کردن اطلاعات مورد نیاز به دانشجویان می‌باشد. علم مامایی به همراه مراقبت‌های صحیح مامایی سلامت فیزیکی و عقلانی را در جامعه ارتقا می‌دهد. برای آن که یک دانشجوی ماما بتواند در عرصه مسئولیت‌هایی که به او واگذار می‌شود به گونه‌ای شایسته عمل نماید لازم است تا از علم و دانش و مهارت کافی برخوردار باشد. با توجه به وظایف و مهارت‌هایی که یک ماما باید به آن‌ها دست یابد منطقی است که آموزش‌های لازم را در حد مطلوب و کافی ببینند. امروزه آموزش مامایی به شیوه سنتی و مبتنی بر سخنرانی صرف جواب‌گو نیست و شیوه‌های جدیدی می‌طلبد. آموزش مناسب ماماها می‌تواند آن‌ها را برای اجرای خدمات بهتر آماده نماید که لازمه آن طراحی و تدوین یک الگوی آموزشی مناسب می‌باشد. یکی از این رویکردها که شیوه‌های جدید را در آموزش مامایی به دنبال آورده است، آموزش با رویکرد سازنده گرایی در مقابل آموزش سنتی است. یکی از روش‌های نوین آموزشی که برای ارتقا سطح علمی آموزش بالینی در مامایی (کارآموزی و کارورزی) بسیار مؤثر و کاربردی می‌باشد رویکرد آموزش بر اساس سازنده گرایی می‌باشد. هدف این پژوهش بررسی فواید استفاده از برنامه درسی سازنده گرا در آموزش مامایی می‌باشد. در این مقاله مروری جهت گردآوری اطلاعات از موتورهای جستجوگر و پایگاه داده‌های معتبر از جمله Magiran, Noormags, Scientific Information Database, Science Direct, Google Scholar, scopus, Pubmed Med مطالعات کتابخانه‌ای در مورد کتب منتشر شده، استفاده شده است. در این مطالعه با استفاده از کلمات کلیدی الگوی سازنده گرایی و الگوی حل مسئله و طراحی آموزشی و آموزش بالینی و کارآموزی ۵۰ مقاله و کتاب و پایان‌نامه که در ارتباط با کلمات کلیدی بودند از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹ میلادی و ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۸ شمسی استخراج و مورد بررسی قرار گرفتند و در نهایت بعد از بررسی منابع داده‌ها در چند دسته طبقه‌بندی شدند. نتایج پژوهش نشان داد که استفاده از رویکرد سازنده گرایی در آموزش بالینی مامایی (کارآموزی و کارورزی) باعث ارتقا سطح علمی و رضایت و اعتماد به نفس دانشجویان شده و باعث یادگیری عمیق و ماندگار و استقلال عمل دانشجویان مامایی می‌شود. با توجه به رویکرد سازنده گرایی، آموزش در حوزه مامایی باید مبتنی بر محیط‌های واقعی، ابزارهای عملی و بوده و علاوه بر آن لازم است نقش دانشجویان به عنوان نقش فعال و مشارکت‌جو و نقش مدرسان به عنوان نقش تسهیل‌گر برای آماده‌سازی محیط یادگیری پررنگ گردد.

واژه‌های کلیدی: رویکرد سازنده گرایی، کارآموزی، کارورزی، دانشجویان مامایی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۳، تابستان ۱۳۹۸، صفحات ۹۸-۸۴